

Békeharang.

A PÜSPÖKI METODISTA EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

VIII. évfolyam.

Budapest, 1917. Január hó 1.

I. szám.

A békéről.

Mikor a betlehemi angyalok megjelentek a pásztorok között, azt énekelték, hogy a „földön békesség“ legyen. Ez volt Istennek terve kezdetől fogva, hogy az ember körül és az ember szívében béke legyen.

De sem az ember szívében, sem az ember körül a földön nincs béke. Különösen nincs most már egy pár év óta nálunk békesség. A legszörnyűbb háború tombol pusztít. Amit évszázadokon át felépítettünk, azt most rövid idő alatt leromboljuk. Sok ember küzdött, dolgozott és most hirtelen odavesz minden öröm, minden reménység.

Vágyódunk is a béke után most úgy, ahogyan még soha. Készek vagyunk meghozni a legnagyobb áldozatokat, csak a béke álljon helyre. A háború alatt meggyőződünk mindnyájan, hogy valóban nincs semmi a világon, ami felérne a békével.

De hogyan állunk a lelki békességgel? Vágyodnak-e ezután is úgy az emberek, mint a külső béke után? Határozottan! Csak hogy a bűn szolgátságában sanyalódó ember teljesen képtelen magának a lelki, belső békességet megszerezni. Lehet mondani, hogy a legtöbb ember nem is tud semmit erről a békéről. Éppen ezért sokan tagadják, hogy van boldog ember a világon meg hogy a külső viszonyok nem befolyásolhatják az ember boldogságát.

Igen, az ember kívánja a lelki békét, ama belső összhangot, amely egyedül biztosítja az embernek a békét. Sajnos azonban, hogy a boldogság utáni küzdelmében mindig távolabb jut a békétől. Az embert nem elégíti ki semmiféle földi siker vagy élvezet, bármilyen nagyok volnának is ezek. Sokan életük tetőpontján, mikor külsőleg itélve, mindenük meg volt amit csak ember elérhet, bevallották, hogy hiányzik szívéből az ami egyedül tehetné őket boldoggá, a belső béke.

Egyrészt tehát az ember vágyodik a boldogság után, akarja a lelki egyensúly helyreállítását, másrészt azonban vagy nem hisz ennek lehetőségében, vagy teljes tudatlanságban van annak elérését illetőleg. Az ember már csak sejti, hogy létezhet egy boldogság, amelyben azonban hinni nincs ereje.

Ennek oka nem egyébben keresendő, mint abban, hogy az ember teljesen letért eredeti útjáról, rendeltetéséről. Az ember eredetileg uralomra teremtett, most úgy látjuk, hogy a bűn szolgátságában robotol. Az ember célja, hogy e világon boldog és tiszta életet éljen, helyett azonban a legboldogtalanabb és legtisztátalanabb életet éli. Az embernek Istent kellene dicsőíteni szóval és cselekedettel, de legtöbben még csak Istenben nem is hisznek és az Ő szolgálatában alig találunk már valakit.

Tehát ez az oka annak, hogy nincs béke az ember szívében. Az Isten szolgálatára teremtett ugyanis az ember és meg nem pihenhetik, amíg Önála meg nem nyugodott. Amit közönségesen bűnnek mondunk, az az, ami a belső zavart okozza az ember kebelében. Hiába rendelkezünk a legnagyobb földi javakkal is, nem képesek ezek azt pótolni, amittől a bűn minket megfosztott.

És az ember állapota teljesen reménytelen. Annyira elfásult, annyira elmerült, hogy az igazi boldogság iránt már nem is érdeklődik. Csak különös isteni kegyelem révén jutnak egyesek oda, hogy a láncuk hordozásában elfáradva felfelé tekintenek a mindennek Atyjához. Ilyen volt a világ állapota akkor is, mikor az angyalok Betlehem mezején megjelentek és elénekelték, hogy „a földön békesség“.

Van-e ma valaki, aki szeretné ezt a békességet? Van-e valaki, aki belátja, hogy ez a béke jelentené számára a boldogságot? Van-e valaki aki megunta a bűn rabszolgátságát és szabadság után tekint fel? Ha igen, úgy szívelejük meg a fentieket. Az ember romlása a bűn, amelytől azonban önereje által nem szabadulhat. De „úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát oda adta, hogy vataki hiszen Ő benne el ne veszen, hanem örök élete legyen.“ Eltér az Üdvözítőhöz kell jönnünk, aki az egyedüli Szabadító. Ő miután felszabadít minket a bűn hatalma alól, megadja nekünk a békességet, amely felülmúl minden emberi értelmet! Bárcsak az új évben megadná Isten mindyájunknak a külső békével, a belső békességet is!

Hiszek egy . . .

Hiszek egy Istenem Tebened,
Tudom, velem jár szent kegyelme!
Tudom, Te vagy a kezdet és a vég is,
Velem jössz, ha síromba szállanék is,
S mindegy nekem — Rád bízván magamat,
A föld felett, a föld alatt.

Hiszek Őbenne Krisztusunkban,
Őrök megváltó mi Urunkban.
Ő nekem a menny itt a földiségben,
A szeretetben édes mintaképen.
Követgetem, árnyéka, a napot . . .
Míg majd beérem tán amott!

Hiszek oh Szentlélek Tebened,
Te adsz nekem hű segédelmet.
Száz jóra, szépre édes diadalmat.
S ha gyöngeségem gyávaságra lankad:
Te jössz el a szívem megedzeni,
Az elhagyottért küzdeni.

Hiszek egy más, felsőbb világot,
Holott majd számadásra állok.
Minden könnyért, mit itt le nem törültem,
Minden szegényért, kin nem könyörültem,
Hogy lesz, hogy nem lesz? Sohse kérdezem,
Csak ehhez szabom életem!

Hiszek mindenben, ami égi,
Mi lelkem szárnyalni segéli
Túl e poron, túl-túl e földi sáron . . .
Nem veszhetünk el végkép e világon.
— Eszmények, álmok, hiszem veletek:
Ámen, az örök-életet!

Szabolcska Mihály

Szerkesztői rovat.

Az új év első egész hetét az idén is buzgó imában óhajtjuk eltölteni. Hogy minél egyszerűbb legyen az ima-órák megtartása az idén az egész ima-sorrendet közöljük. A háború következtében nem lehet minden állomáson hitszónok jelen, de ha e sorrendet kézbe vesszük minden este, úgy nem lesz nehéz valamelyik testvér számára az ima-óra vezetése. E sorrend gondolatokban oly gazdag, hogy hosszabb időre alkalmas táplálékul szolgálhat minden hívő számára. Azáltal pedig, hogy oly sok bibliai hely van feltüntetve a biblia tanulmányozását is elősegítheti. — Testvérek! Sok, nagyon sok függ attól, hogyan kezdjük el az új esztendő. Tárjuk fel szívünket őszintén az Úr előtt, hogy az Ő mennyei áldásával kezdhesük el az új évet.

December 6.-án meghalt Óbecsén 66 éves korában Barna Jánosné szül. Kovács

Verona testvérünk. Ő egyike az elsőknél volt, akik Óbecsén az Úr zászlaja alá sorakoztak kb. hét évvel ezelőtt. Megtérése óta hűen iparkodott szolgálni Mesterét, aki mellett jóban és rosszban kitartott. A gyülekezet életében nem mindig folyik simán minden, de ő nem tántorodott el soha, hanem legyőzött minden akadályt. A vasárnapi iskolában is élénk tevékenységet fejtett ki. Ünnepek rendezésekor ő szerette az imaterem díszítését elvégezni. A háza is nyitva állt a vendégek számára. Számos prédikátort is vendégül látott asztalánál. — A jó Isten vigasztalja meg gyászoló férjét kedves Barna testvérünket és adja, hogy ő még számos éven át lehessen oszlopos tagja a mi Óbecsei kis gyülekezetünknek.

Kérjük a tisztelt előfizetőket szíveskedjenek a Békeharang előfizetési díját mielőbb beküldeni a Keresztyén könyvesház címére Budapestre. Azok, akik a prédikátoroknál és lelkészeknél rendelik meg a lapot, persze ismét ezeknél újíthatják meg előfizetésüket. Használjuk fel az újévet új előfizetők gyűjtésére is. Akik most már ismerik a Békeharangot, jó szívvel ajánlhatják másoknak is. Hiszen jót tesz és Isten előtt kedves dolgot végez, aki a mennyei világosságot széthordja a nagy világban. Az első mindig azé, aki másoknak áldást szerez.

Részüljünk fel a téli konferenciára! A néhány év óta rendezett téli konferenciát, az új évben is meg akarjuk tartani. Az eddigi megállapodások szerint Szenttamás lesz a konferencia helye és február hava az ideje. Kérjük a testvéreinket, valamennyi állomáson, emlékezzenek meg imájukban a téli konferenciáról és aki csak teheti, tegye szabdá magát arra a néhány napra és vegyen részt ezen áldásos megbeszélésekben. Reméljük, hogy már legközelebb abban a helyzetben leszünk, hogy megbeszélésünk tárgyát is közölhetjük! Imádkozzunk már most mindnyájan naponta a téli konferenciáért!

Az imahét sorrendje 1917 Január 8—13-ig.

Hétfő, Január 8.

Visszapillantás.

Hálát adunk Istennek a Krisztusban való változatlan kegyelméért, amely által minden vihar közepette szabadon járulhattunk a kegyelem széke elé; És. 63, 16., Zsid. 4, 16. Megköszönjük Neki, hogy mindezeideig az ellenséget határainktól távol tartotta; 2. Móz. 23, 22., Luk. 1, 71;

hogy minden testi szükségleteinkkel ellátott; Zsolt. 23, 5., Luk. 22, 35;

hogy a népünknel és a hadseregnél megtartott több igazi imádkozót. Éz. 22, 30; Rom. 11, 4; hogy idehaza és odakint tárt ajtókat adott a hirdetett és nyomtatott Ige számára; Zsolt. 119, Ámos 9, 12, Jel. 3, 8.

Megalázzuk magukat amiatt, hogy az isteni meglátogatás mindez ideig oly kevés gyümölcsöt hozott; Hos. 6, 4. 5., Luk. 13, 7—9; hogy az idő komolysága dacára, az istenről való elfelejtkezés és a bünszeretet elszomorító módon terjednek; 10., Rom. 11, 22.,

hogy az Úr gyülekezetén belül is hiányzik az imára való komolyság és a hit ereje; 1. Sám. 12, 23; Márk 9, 23.

Kedd, Január 9.

Jézus gyülekezete.

Mi valljuk, hogy az Úrnak egy gyülekezete van a földön, melyet vérén váltott meg a világtól.

Ő ismeri Övéit; Jel. 1, 4—6.

Megköszönjük, hogy Ő a pásztoruk és hogy így semmiben nem szűkölködnek; Ef. 5, 29. 30; Zsolt 46.

hogy az Ő feltámadásában bírják végük zálogát; Ef. 1, 15—23; 1. Pet. 1, 3—9;

hogy az Ő igéje lábunknak szövétneke a legsötétebb időben is; Zsolt. 119, 6. 97—112; 5. Móz. 18, 9—19;

hogy megvigasztal minket minden szomorúságban az Ő ítélete által; És. 54, 11—17; Rom. 8, 15—17.

Kérjük, hogy az ő gyülekezetét tartsa meg bizonyosságainál és óvja meg a jelen idő kísértéseitől; Zsolt. 86, 8—17; Jel. 3, 10—13;

hogy töltsen meg békességgel és örömmel és tekintetét felfelé irányítsa, az eljövendő Úr felé; 1. Kor. 1, 4—9; 2. Móz. 6, 2—9;

hogy a föld savának bizonyuljon meleg testvéri szeretet, szent élet és papi érzület által; Ján. 17, 15—23; 1. Péter 2, 5—10.

hogy küldjön el munkásokat az Ő aratásába, és az evangélium prédikálását Lelkének erejével kísérelje; Márk 16, 19. 20; Csel. 29—33.

Szerda, Január 10.

A népek és a felsőség.

Megalázzuk magunkat Isten hatalmas keze alá, amely a jelen világháborúban oly ijesztő módon mutatkozik; 5. Móz. 28, különösen a 63—68 vers.

Megalázzuk magunkat Isten igaz ítélete alá, amely éppen a mi népünket éri a nagy

mérvűvé, vált istentelenségében hitetlenségében és fegyelméletlenségében; Neh. 9, 32—35.

Hálát adunk az Istennek, hogy jó lelkismeretünk van amiatt, hogy a háborút nem mi kezdtük. Ama rágalmat, amelyek alatt népünk oly sokat szenved, Isten igaz ítéletére bizzuk; 2. Móz. 14, 13. 14.

Köszönjük, hogy dacára az ellenségeink túlsúlyának népünk a védelmet győzelmesen vihette keresztül; hogy oly hadvezérek vannak, akik kiválóságukkal, nemességükkel és kegyes érzületekkel nekünk zálogul szolgálhatnak arra nézve, hogy Isten még nem vetett el minket végleg; Zsolt 106, 23.

Dicsérjük az Urat a népünkben tapasztalt nemes és hősiességért, de meg is alázzuk magunkat az egyúttal kitűnt alacsony vonások miatt (uzsora, önőség, élvhajzás); Jób 22.

Könyörgünk királyunkért, kormányunkért és minden felsőségért, hogy Isten megadná nekik azt, hogy az Ő nagy gondolatait felfognák és keresztül vinnék; Préd. 5, 7. 8; És. 32, 1—8; 1. Tim. 2, 1—4.

Kérjük a mindennapi kenyerünket, megköszönjük az elmúlt ősz jó gyümölcseit. Adja meg Isten népünknek a belátást, hogy a terményeket arra is fordítsa, amire nyerte és óvja meg az iszákosságtól; 3. Móz. 26, 26; Éz. 4, 16. 17; 14, 13. 14.

Kérjük a jövő évi vetésre Isten áldását, hogy megóvassunk éhségtől és betegségektől; 3. Móz. 25, 17—19; 1. Kir. 8, Zsolt. 37—40.

Adja meg Istennekünk az arany békét, mely után minden nép vágyakozik; 46, 9—11; 85, 9—14.

Ne engedje meg, hogy államiságunknak a hamis proféta követőivel való kapcsolata törül ne szolgáljon; És. 19, 19—25.

Intézze úgy a sorsunkat, hogy a jövő béke tartós legyen és hogy ne rejtegesse magában új bonyodalmakat; És. 32, 16—18.

Csütörtök, Január 11.

Pogány és zsidó misszió.

Megköszönjük az Urnak minden kegyelmét és hűségét, amellyel az evangélikus misszió iránt e nehéz háborús viszonyok közepette is volt; Zsolt. 80, 9—20.

Megköszönjük az Urnak, hogy a misszionáriusokat, akiket a háború a missziói területeken vagy a tengeren lepott meg, minden viharon keresztül segített ke-

gyelmesen; 1. Móz. 32, 11; És. 43, 1-3; Jel. 3, 7-8; 1. Pét. 1, 3-9.

Kérjük az Urat, hogy erősítse és oltalmazza meg a még állomásaikon működő misszionáriusokat; Rom. 15, 30; 1. Tessz. 5, 25; Jel. 2, 10; Máté 10, 29-31; 2 Kor. 6, 4-10; hogy segítse meg a háborúban résztvevő vagy háborus veszedelmekben lévő missziói munkásokat; Zsolt. 91, 11; És. 49, 7-13; Ef. 6, 10; És. 41, 10; 63, 13; ellenséges államok hatalma alatt álló misszió területekért és ott munkálkodó misszionáriusokért; 2. Kor. 1, 8-11; Fil. 1, 29; Kol. 4, 3; 2. Kor. 13, 10; Zsolt. 51, 14; Zsolt. 120; a bennszülett gyülekezetekért és a misszió területeken lakó nem keresztényekért; Luk. 22, 31-32; Csel. 12, 5; Ef. 4, 11-14; Ján. 10, 24-29; Jel. 3, 8.

Israel népe számára ez évben is azt kérjük, hogy az Úr a neki adott ígéreteket e háború által is közelebb vigye szívéhez és a sok viszontagság amelyen népének keresztül kell mennie most is, őt az ígérek teljesüléséhez közelebb vigye; És. 49, 14-21; És. 60; Dán. 2, 41-45; Róm. 11, 25-29; 2. Kor. 3, 12-18.

A mohamedán népek számára azt kérjük, hogy a világháború ellenfelei által az evangélium előtt kinyíljon a szívek, ne pedig bezáruljon; Máté 5, 6; És. 53, 12; Luk. 12, 35-37; Máté 25, 25-40.

Könyörgünk a hazai missziói élet megtisztulásáért és elmélyüléséért; 2 Kor. 4, 6-10; Ef. 3, 14-19; Jel. 7, 14. És. 6, 6-8; Csel. 9, 15-16.

Péntek, Január 12.

Család, iskola, ifjúság.

Könyörgünk, hogy a családi élet tartós megterhelhetése a viszonyok által, ne ártsanak, hanem a hitéletet erősítsék meg és a türelmet ébressze fel; 1. Móz. 18, 19 a; 1. Tim. 3, 13-15; hogy a gond és gyász a számos családban az igazi segítőhöz és vigasztalóhoz vezéreljen és a szíveket egymás iránt feltárja; Jer. 6, 26, 27; 2. Kor. 1, 3-5;

hogy a nagy idők tanulságai az iskoláinkban, szemináriumainkban és egyetemeken is helyesen értessenek meg; hogy az istenfélelem, mint a bölcsesség kezdete és a Krisztusban való isteni kegyelem, mint a tudás koronája hir-

detessék azokban; Zsolt. 111, 10; Ján. 17, 3, 17;

hogy az ifjúság ápolására szolgáló új berendezések ne ártsanak, hanem használjanak; Préd. 11, 9; 2. Tim. 2, 22; hogy az ifjúsági keresztyén munkák — intézetekben, kisedővőkben, gyermek, istentiszteleteken, ifjúsági-, férfi-, női-, leány-egyletekben stb. a háború által megerősödjenek és elmélyüljenek; Zsolt. 71, 16, 17; 2. Tim. 1, 4, 5.

hogy az élő Krisztus, mint az ifjúság minden ereje és öröme határozottsággal hirdettessék; Neh. 8, 10 b; 1 Kir. 2, 2; hogy a fegyveres ifjúság lelki ápolása újra ébredjen és megerősödjön és az akadályok leküzdessenek; 1. Kir. 2, 2, 3; 1. Tessz. 3, 7-10.

Szombat, Január 13.

Hazai misszió.

Megköszönjük az Úrnak, hogy a belmisszió fáját nagyra növesztette, úgy hogy a jelen nehéz időben számos szükségeltető számára oltalmat biztosított; 2. Kron. 5, 13, 14; Máté 13, 31, 32; különösen hálát adunk azért is, hogy az otthonukból kiszakadt fiainknak egy darab otthon nyújthatunk a számos katonai otthonokban és az írott és nyomtatott iratok által; És. 28, 29 b; Csel. 12, 24.

Könyörgünk, hogy Isten a nagy feladatok számára adja meg az alkalmas munkásokat is és töltsen meg őket az élő hit lelkével, szíves szeretettel és hordozó türelemmel; És. 52, 7; Máté 9, 36-38.

Könyörgünk, hogy a Krisztus lelke töltsen be a belmisszió valamennyi munkását, hogy sokan vágyodjanak a lélek igazi hazája után és találja is meg azt; És. 61, 1, 2; Zsid. 6, 10.

Megemlékezünk a sok felebarátainkról, aki az atyai házba vezető útról letévedtek és elmerültek iszákosságban, élvhajzásban, nzsorában és könyörgünk a biztonság lelkéért, amely szeretettel és komolysággal fellép az uralkodó bűnök ellen. Ez. 3, 17-19; 2. Tim. 1, 7.

Békeharang megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési díj egész évre 1 korona. Porto külön. Tíz példányt portomentesen küldünk.

Kiadja a „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szöv.

Megrendelések és pénzküldemények a következő címre intézendők:

Keresztyén Könyvesház, Budapest VI., Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: **Jakob János, Ujvidék**
Jenőheceg-utca 5.

Békeharang.

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

VIII. évfolyam.

Budapest, 1917 Január hó 15.

2. szám.

Hit és vallás. *Róma 10, 9.*

Most az új év küszöbén mindenki megdondolja, hogy hogyan járja végig az előtte megnyitott utat. Azt szoktuk mondani, hogy programot csinálunk. Így van ez avilág rendjében. Hogy persze aztán minden úgy lesz-e, ahogyan elővettük magunknak, az máskérdés.

A keresztény ember is megfontolja az eshetőségeket és lehetőségeket. Számításait persze egész más alapon végzi, mint azt az emberek általában teszik. Neki a Szentírás szabja meg az utat és a Szentlélek ad neki erőt a megválasztott úton való kitartásra.

Hit és vallás legyen az új évre programunk. Azt persze meg kell előbb mondanunk, hogy e két szó nem azonos fogalmat fejez ki. Más a hit, más a vallás. Bár egy emberben, az istenes emberben meg van mind a kettő, még sem egy és ugyanaz. A hit más, a vallás más. E kettő egymáshoz van kötve. A hit vallás nélkül hitetlenségévé lesz, a vallás pedig hit nélkül képmutatás.

Pál apostol így szól e tárgyhoz: „Ha te száddal vallást teszel az Úr Jézusról és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol. Mert szíveddel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.“ Eszerint a hit megigazít, a vallás üdvözít. Más szóval, a hit szabadít meg a bűntől, a vallás boldogít.

Most az új esztendő küszöbén programot csinálunk. Vegyük fel e két szót programunkba. Hit és vallás. Igaz emberek leszünk és boldogok.

Az igazzá létele, a megigazulásra szükségünk lesz az új évben, mert enélkül erőtlenség, szárnyaszegett emberek lennénk. Csak az jár bátran az élet harcaiban, aki bizonyos róla, hogy biztos kéz intézi dolgait. Már pedig az ember, mióta bűnben él elvesztette e bizonyosságot. Nem mer a bűnös ember bátran az égre tekinteni és e földön nincs hely, hol az ember új erőt meríthetne. A bűn mint egy óriási fal áll közötte és Isten között. Ezért nem látják az emberek az Alkotót. Innen van, hogy léteznek az okos emberek között istentagadók. Bár ez csaknem elmentmondás. Az Írás ugyanis azt mondja, hogy istenfélelem a bölcsesség, az okosság kezdete. Tehát az okosság istenfélelemmel kezdődik.

Ennek a bizonyos falnak el kell dőlnie,

hogy az ember Istent meglássa. Jézus jött el, hogy elvegye a bűnös ember bűneit. Az Ő halála megpecsételi művét. Ezért kell reá tekintenünk, hogy műve áldásában részesüljünk. Valamint Mózes felemelte a kigyót a pusztában, úgy áll Krisztus keresztje a világban. Aki a kigyóra tekintett, meggyógyult és aki hitben a keresztrefeszítetre tekint, megigazul. Egyszerű, azért sokak számára képtelenség. Ez azonban a hit titka. Az emberek sok mindenfélét megnehezítenek egymásnak, de Isten azért Isten, hogy lehetővé tegye még a legegyszerűbb, leggyengébb, legbűnösebbek számára is a megigazulást.

Aki feltekint, meglátja Istent! Tehát az a hit, ami által meglátjuk Istent. Akármilyen lehet az amit az emberek néha hitnek mondanak, csak hit, igazi hit nem, ha Istent meg nem látjuk. Az új évben ilyen hitben akarunk élni. Istent akarjuk látni jóban és rosszban, reggel, délben és este. Istent akarjuk látni háboruban és békében. Így leszünk erősek, bátrak. Így lesz életünk eredménydús a világban, az Isten országában és odahaza is a családban.

A vallás az, ami boldoggá tesz. A közben, hogy beszélünk, szájunkra vesszük azt, amit Isten szívünkön tett, amit tapasztaltunk lelkünkben, boldogság özönlik bensőnkbe. Amiképen csak igazán az istenkáromlók a boldogtalanok, mert szájukra veszik a legnagyobb hazugságokat, úgy csak azok érzik a mennyei boldogságot, akik Isten cselekedeteiről kezdenek el beszélni.

Természetesen az nem azt jelenti, hogy mindenki lelkész, hitszónok legyen. Egyáltalán nem. Hanem csak azt, hogy az igazság szolgálatába kell minden igazán hívőnek szegődnie. Vannak sokan, akiknek nyelvük nehéz, akárcsak Mózesé volt, de ez nem tartozik a dologhoz. Lehetséges igen kevés szóval igen sokat mondani, aminthogy sokan, szószátyárok semmit sem mondanak fecsegéseikkel. Egyszerű, egyenes beszéd az, amit az üdvösség rendje megkíván tőlünk. A szívből jövő szó, szívre hat. Az új évre szóló programunkba vegyük fel az őszinteséget és így dicsőítsük Urunkat szíveddel, szájjal, lélekkel! Amint így a magunk boldogságát öregbítjük, építeni is fogjuk Isten országát, ami bizonyára mindnyájunknak legfőbb óhaja is!

A naini ifjú. Lk 7, 11.

»Ritették a holttestet az udvarra,»
Szegény asszony, özvegy asszony siratja.
Reáborul egyetlenegy fiára :
»Most tetszik meg, ki az igazi árva.»

Végig vitték a halottat az utcán,
Véges-végig sírás fakad az utján :
Özvegy asszony sirdogálva kíséri,
Aki látja, sírva fakad, úgy nézi.

Jaj de gyászos Nain város kapuja,
Életigét vívók mennek be rajta :
»Ne sírj,» szól a Dávid Fia, az Élet,
»Ne sírj asszony, megholt fiad feléled!«

Halottvívók megdöbbenve megállnak :
Ki az, aki parancsol a halálnak ?
»Kelj fel ifjú!« szólt a holtak az Élet
És a halott a halálból feléledt.

Jaj de ragyog Nain város kapuja!
Özvegy asszony boldogan megy be rajta,
Újra örül egyetlenegy fiának,
Mert az Élet parancsolt a halálnak.

Oh asszonyok, édes anyák, halljátok,
Könnyeteket Jézus előtt ontsátok,
Sirassátok szegény meghalt ifjakat,
Akiiket a halál: a bűn elragadt.

Áldott Jézus, látod mennyi a halott,
Te felkelthetsz mindenkit, ha akarod ;
Könyörülj hát, nézz a hívő könnyekre :
Támassz minden lelket hívő életre!

Kecskeméthy István.

Püspöki üdvözet a „Békeharang“ kedves olvasóihoz.

A „Békeharang“ kedves olvasóihoz szeretnék egy szíves újévi üdvözetet intézni. Bizony komoly és nehéz időben kezdjük meg az új esztendőt. Sok nehézen kellett átesnünk az elmúlt évben. Csak Isten tudja, hogy minden egyes az elmúlt napokban és éjjeleken minő küzdelmeken esett át, miért harcolt és miért szenvedett. De Ő tudja. Ez a hatalmas vigasz. Mindig tapaszt-

talhattuk az Ő kegyelmes közelségét és segédelmét.

Ez legyen a mi reménységünk, ez a mi erőnk az új esztendőben. Isten hűséges. A mi Urunk és Üdvözítőnk áron vett meg minket az Ő tulajdonába. Így nyugodtan emeljük fel fejünket. Ő az Ő jóakarata szerint vezérel minket. És nemcsak a mi egyéni viszonyainkra, szükségünkre, nehézségeinkre akarunk tekinteni, hanem a haza és az Isten országa nagy feladataira is.

Bárcsak az új esztendőben Isten megadná a vérző emberiségnek a békét. Vajha a gonoszság és elvakultság minden terveit semmivé tenné. Vajha felruházna bennünket a felülről való erővel ama munkára, melyet a béke hoz majd magával. Nagyok lesznek azok, de fenségesek is. Tőle jön erő türesemre, szolgálatra, kitűrésre, és győzelemre.

Az Ő nevében kezdjük el az újévet. És az Ő Igéjéből kívánom valamennyiüknek az áldást :

„Kegyelem nektek és békesség Attól aki van, aki vala és aki eljövendő“ Jel. 1, 4. J. L. Nuelsen.

Szerkesztői rovat.

A karácsony örömmünnepe most a harmadik télen különösen kedves alkalom volt a hívők számára. A békéről énekeltek nekünk a betlehemi angyalok és Jézus, a mi drága Üdvözítőnk meg is hozta azt szívünknek. Odakint dúl a háború, de bent a szíven a legnagyobb csatájában is béke van. — Azonban az elmúlt karácsonykor sok szó esett a világbékéről is. Mindenki kívánja, de senki sem tudja a világnak visszaadni. Most az új év küszöbén forró imák szállnak fel a békesség királyához, vajha megadná Ő a békét mielőbb a szenvedő emberiségnek!

A gyermek-ünnepélyek igen szépen sikerültek. Egyes helyekben a Szent-estén, másutt karácsony első vagy második napján lett megtartva. A vasárnapi iskolák vezetőinek is örömapja volt ez, nem csak a gyermekeké. Ugyanis ilyenkor láthatják egész évi fáradságuk gyümölcsét. De csak egyik fajta gyümölcsnek ez csak előízét adja. Nincs szebb, nemesebb, háládatosabb munka, mint a vasárnapi iskolában fáradozni azon, hogy a gyermekekkel megértessük Jézus szeretetét. Mi lesz egykor az az öröm az Úr színe előtt, amikor itt is, ott is jelentkeznek olyanok, akik vallást tesznek arról, hogy a vasárnapi iskolában nyerték az első benyomást

az örök szeretetről! Fel, kedves vasárnapi iskolai vezetők, az új évben is, kitartással és odaadással végezzétek munkátok a kedves gyermekeken! A jutalmatok nagy leszen!

Az árvaházban is megvolt az első karácsony! De milyen karácsony volt ez! A gyermekek elvesztették édes apjukat a harc-téren, de a Jézus szeretete szerzett nekik oly otthont, amilyenre nem is számíthattak. Néhány jó barát adományai lehetővé tették, hogy a gyermekek új ruhát, új cipőt és még játékszereket is kaphattak. Az árvaház vezetőnöje Gehl kisasszony is újra meggyőződhetett róla, hogy mily istenes munkában szabad idejét eltöltenie. Neki volt öröme a gyermekek sugárzó szemeiből azok halálját kiolvasni és neki jutott osztályrészül meggyőződhetni Jézus eme szavainak igazságáról: „Aki egy ilyen kis gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be.“

A téli konferenciánkat Szenttamáson alkalmasint Február 18—20.-ig fogjuk megtartani. Részletes programot a legközelebbi számban hozunk. Addig is készüljünk fel külsőleg is meg belsőleg is, hogy semmiféle akadály utunkba ne kerülhessen. „Kérjétek és megadatik nektek“!

A pósta megkésve hozta a kedves püspökünknek újévi üdvözlését. Azért szívesen fogadjuk még most is. Az Ő szerető és gondoskodó szívéből intéz hozzánk néhány szót. Bárcsak kívánsága, hő imája mielőbb beteljesednék. Természetesen mi is mindnyájan a legszívesebben viszonzunk az ő jókívánságait.

A kedvünk ellen való dolgok hasznáról.

Javunkra van, hogy néha oly dolgok érnek minket, melyek súlyosak és kedvünk ellen valók; ugyanis ezek az embert gyakran észére hozzák és szívébe szállítják, hogy megismerje számkivetésben létét és reménységét világi dolgokba ne helyezze. Javunkra van azért, hogy néha ellenségeink támadnak és rólunk gonosz ítéletet mondanak, még mikor jóra igyekezünk is. Ezek gyakran segítenek minket az alázatosságra és a híváságos dicsőségtől megoltalmaznak; mert leginkább akkor folyamodunk a mi belső bizonyosságunkhoz, az élő Istenhez, mikor az emberek semmire sem becsülnek és előttük semmi hitelünk sincs.

Azért is az Istenre kellene teljességgel bízni magát az embernek, hogy ne kelljen mindig emberi vigasztalásokat keresni. Mídon az istenes ember sanyargattatik, vagy

kisértések ostromolják, vagy gonosz gondolatok fojtogatják: akkor érti meg leginkább az isteni segítségnek szükségét, megtapasztalván, hogy nála nélkül semmi jót nem cselekedhetik; akkor szomorkodik, óhajt, esedezik a rajta megsulyosodott bajokból való kiszabadulásért; akkor megunja e világban való életét és kívánja halálát, hogy elköltözzön és Krisztussal lehessen (Fil. 1, 23); akkor azt is jól megjegyzi, hogy tökéletes biztonság és teljes békesség e világon nem lehet.

Kempisz Tamás.

Az alkoholról.

Legyél teljesen tartózkodóvá; mondj le minden szeszes italról. Boldogabb, egészségesebb és erősebb leszel. Felszabadulsz az ital rabszolgaságából, de mégis mindig jókedvű maradhatsz. Meg leszel óva sok balgaságtól, mibe azelőtt az ital behatása alatt szó vagy cselekedet által estél. Fogékonyabb leszel a finomabb lelki és szellemi élvezetek iránt.

Valamennyi szeszes ital megmérgezi az idegrendszert. A vér utján jut el a szövetekbe és itt megtámadja az idegeket. Nem szükséges az erős iszákosokhoz alászállanunk, megfigyelhetjük ezt már a mértékletes ivóknál. A lelkük eldurvul, az igazság iránti érzékük fogy, a család iránti érzékük kihűlnek, az illemre kevésbé vetnek gondot, a gyermekeik jövője iránt közönyösebbek lesznek stb.

Az egyszeri agymérgezést részegségnek nevezik. Az idült alkoholmérgezés kétféle módon keletkezik. Vagy többször megismélt adagok által, vagy rendszeres napi alkohol fogyasztás utján. Ennek nem csak az ismert elmezavar lehet következménye, hanem különböző elmebajokban mutatkoznak.

Prof. Dr. Forel.

Bolondság a biblia!

Egy vallásos est alkalmával az épületi szándékkal jövő hívők sorában néhány ismeretlen ember is megjelent, kik a lelkész előadását gúnyos megjegyzéseikkel folyton zavarták. A lelkész nem zavartatta magát. Tovább olvas, éppen a bibliáról.

Ej, kiáltott közbe az egyik rendzavaró — hazugság az, ami abban van, én nem hiszek benne.

A lelkész nyugodtan feléje fordul, kivesz a zsebéből egy aranyat és így szól: Őn tehát nem hisz a bibliának; de vajjon

ismeri-e? Ime, ez aranyat önnek adom, ha tud idézni belőle öt mondatot.

A közbeszóló gúnyos mosolya megszűnik, zavartan hallgat.

— Ha két mondatot tud belőle, öné az arany.

Ismét csend.

— Ha csak egy gondolatot idéz is belőle, öné lesz. Am a rendzavaró a közönség gúnyos kacaja közt némán távozik a terebről.

Legtöbb esetben így ismerik a bibliát annak nagy hangú becsmérői!

Mindig boldogan.

A világ az igazi kereszténységet szomorú és sötét dolognak tartja. Azt hiszi róla, hogy komorrá teszi az embert s megakadályozza abban, hogy szívből örüljön. De nézz csak egyszer a bibliába, ott halod a sírás hangját is, de sokkal hangosabban a száj nevetését, a nyelv dicsekvését: „Nagyot cselekedett rajtunk az Úr, ezért boldogok vagyunk.“ Nézz bele az énekeskönyvbe is, a bűnbánat panaszdalait hangosan túlzengi a hit örvendező hangja. A bárány győzelmi éneke elnyomja a keresztihal énekét, hogy mindkettő az örökélet dalában végződjen. Az egész biblia s az egyház minden éneke hangosan bizonyítja, hogy a kereszténység *a világ legörvendesebb dolga*. Azért hirdet az angyal a szent éjszakán nagy örömet a pásztoroknak, s azért éneklí a mennyei seregek sokasága hatalmas karban: „Béke a földön!“

Vigyázzatok. gal. 6. 4.

Isten nem enged magából csúfot üzni; ki mint vet, úgy arat. Richter mérnök, a szabadgondolkozók egy apostola üldöztetési téveszmék miatt a burghölzli-i elmeegógyintézetbe került. Egy Luzernben tartott szabadgondolkozó gyűlésen annak idején azt a kijelentést tette, hogy ha van Úr Isten, hát tegyen ő ellene valamit. Nem soká kellett a büntetésre várnia.

A rágalmazás.

Egy kiváló férfi erre vonatkozólag a következő tanácsot adta: Mielőtt embertár-

sadról valami rosszat mondanál, vizsgálj meg, hogy igaz-e az, illik-e tovább adnod, és szükséges-e tovább adnod?

Négy kulcs.

Mint a hogy az olyan ember, a ki valamely ajtót ki akar nyitni, sorba megpróbál minden kéznél levő kulcsot, úgy alkalmaz Isten egy módszert a másik után, hogy az ember szívére hasson. Isten hosszútűró kegyelme nem engedi magát elutasíttatni.

Gyakran az édes anya könnyek közt végzett imádságainak s az édes apa gyöngéd figyelmeztetéseinek ezüstkulcsával kezdi. Majd a vallásos intézmények, a hívó prédikátorok templomkulcsaival tesz kísérletet s ezek gyakran megmozdítják a zárat; ha azonban nem elegendők, előveszi a szenvedések és nyomorúság vaskulcsait, melyekkel sokszor ott is eredményt ér el, a hol minden más mód eredménytelen maradt.

Van azonban egy aranykulcsa, a legfőbb, mely minden más kulcsot felülmúl: s ez az Ő saját, kegyelmes Szent Lelkének hatása, mellyel olyan szívekbe is be tud hatolni, melyekről úgy látszott, mintha örökre zárva maradnának. Spurgeon.

Lapzárta után kaptunk meghívást Óbecsére, hogy ott gyülekezetünket szorgalmasan látogató hajadont megkereszteljünk. A két kedves leány gyermekkorukban nem kereszteltették meg szüleik és így most, hogy az Úr Jézus bűnbocsájtó kegyelmét tapasztalták szívükben forró óhajuk a kereszttség által is bizonyosságot tenni hitükről. Örömmel tesszünk eleget a kérésnek és január 28.-án Óbecsére megyünk. Ugyanekkor a hívőknek az Úr szent vacsoráját is ki fogjuk osztani. Imádkozzunk mindnyájan, de különösen ti kedves Óbecsei testvérek, hogy az Úr gazdagon áldjon meg mindnyájunkat amaz ünnepi vasárnapon!

Békeharang

==== Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ====

==== Előfizetési díj egész évre 1 korona. Porto külön. ====

==== Tíz példányt portomentesen küldünk. ====

Megrendelések és pénzküldemények a következő címre intézendők:

Keresztyén Könyvesház, Budapest

==== VI. Felsőerdősor 5. ====

Felelős szerkesztő: Jakob János, Ujvidék
Jenőherceg-utca 5.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szöv.